

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Precatio Habacvc Prophetæ, Pro infontibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

Cap. III M. LUTHERI IN HABACUC

Mirabilium tuorum ab antiquis saeculis reminiscor.
Eadem ratione pia Iudith ciues suos consolabatur, &
Mathatia filios suos Maccabeos, Recordamini, ut pa-
tres nostri redempti sint &c. Quam cantilenam, sub-
inde tractabimus. Cuius epigrapha est.

C A P V T Q V A R T V M:

P R E C A T I O H A B A C U C P R O-
p h e t e , P r o i n s o n t i b u s .

E Adem Epigrapha David Psalmo septimo uitetur,
ubi innocentiam suam Deo exponit. In Ebree se-
re ignorantiam, vel ignorantias, sonat. Si latine fas es-
set dicere, Inconscientia, rectius Ebree uocula uis ex-
primeretur, cum rei alicuius quisquam non fuerit con-
scius, aut nullam de ea gesserit scientiam, ut David non
erat conscientius eorum scelerum, quibus à Simeon taba-
tur, nempe, quod Saulis regnum ui sibi usurpatet.
Indicat enim in eo Psalmo David, ea de re nihil si-
bi conscientium esse, & (schiggation) ignorantiam ad-
pellat, quod reddere cogimur per innocentiam, quom
non sit nobis aptius uocabulum, quanq; nimis forte sit.
Nam id multo humilius & Christianius sonat, ut ne de
innocentia coram Deo quis glorietur, sed de eo, quod
sibi nullius rei sit conscientius. Potest enim fieri, ut nihil
in conscientia

ANNOTATIONES

in conscientia quisquam sentiat, ac iuxta non insontem
mensit, ut Paulus 1. Corinth 2. inquit, Nullius mihi recte
conscius sum, sed ideo non iustificatus sum. Deus autem
iudicabit me. Sicut et Abimelech non erat sibi consci-
us, quom Saram sibi uendicaret, attamen factum eius
coram Deo iniustum iudicabatur Genesios uigesimo.
Sic et pro pijs, qui simul cum impijs Babylonem de-
uehebantur, orationem et preces suas instituit Pro-
pheta, proculdubio enim inter eos pij fuerunt, qua-
les Daniel suis cum collegis, qui innocentes erant,
hoc est, nullius malae rei sibi conscienterant, cum alijs
tamen eos abduci necesse erat. Deus enim, ut Pau-
lus inquit, illorum iudex est. Nam et Deus Ieremie
uigesimo quinto ipse fatetur, quod calicem illum bi-
bere non demeruerint. Quare siue innocentiam, si-
ue ignorantiam, aut liberam conscientiam, aut qua-
quisque uoluerit, nomine adpelletur, ubi sensus ad-
fuerit, uocis diuersitatem aequo animo feremus. Vi-
deor mihi, Germanos nos sic optime loqui, Preca-
tio pro insontibus.

VERSUS PRIMVS.

Domine, fama de te in auribus meis increbuit, et timui.

I 2 Et laude